

La part de la teula que quedava oculta a la vista no tenia cap preparació, i els símbols, signes o sigles que s'hi poden observar estaven pintats amb mangra (òxid de ferro). Aquests signes consisteixen en un número i davall una lletra, majúscula o minúscula, sempre invertida. Es va suposar que eren codis per ordenar el text a l'hora de col·locar-les. D'aquesta manera quedava a la vista el tros de teula decorada, mentre que el tros sense pintura restava amagat a la teulada.

Les teules tenen mides uniformes de 50 cm de llarg, 24 cm en l'obertura major i 16 cm en l'obertura menor. La restauració ha fet possible la recuperació de molts elements, abans invisibles a causa de la brutor que impregnava les teules i n'impedia la lectura.

La reconversió del claustre i la del recinte monumental ha donat lloc a un espai ciutadà utilitzat com a centre cívic, social i cultural.

Claustre de Sant Bonaventura
C/ Fra Joan Garau, nº1
07620 Lluçmajor

Patronato de Turismo de Lluçmajor
Patronat de Turisme de Lluçmajor
Fremdenverkehrsamt Lluçmajor
Tourist Board Lluçmajor

Plaça Espanya, 12. 07620 Lluçmajor. Illes Balears
Tel.: + 34 971 66 91 62 · Fax: + 34 971 66 26 72
www.visitlluçmajor.com
turismo@lluçmajor.org

Ajuntament
de **Lluçmajor**
www.lluçmajor.org

Patronato de Turismo de Lluçmajor
Patronat de Turisme de Lluçmajor
Fremdenverkehrsamt Lluçmajor
Tourist Board Lluçmajor

Govern de les Illes Balears
Conselleria de Turisme i Treball

tuLluçmajor
Municipio Turístico Mallorca
ES ÚNICO

deinLluçmajor
Touristische Gemeinde Mallorca
IST EINMALIG

yourLluçmajor
Tourist District Mallorca
IS UNIQUE

el teuLluçmajor
Municipi Turístic Mallorca
ÉS ÚNIC

www.visitlluçmajor.com
turismo@lluçmajor.org

Lluçmajor

Claustre de Sant Bonaventura

07

El claustre de Sant Bonaventura de Lluçmajor

El 3 de juny de 1608 els franciscans es varen traslladar a aquest emplaçament després d'haver viscut en una casa del carrer del Monestir des del 1599.

El recinte conventual definitiu es va construir durant el segle XVII. Estava format per l'església, el claustre, petits edificis annexos i l'hort. El 29 d'octubre de 1656, fra Pere Roig i Noguera va beneir el temple.

Els espais interns del convent –cel·les, oficines, tallers, refectori, cuina, porteria, biblioteca, sanitaris, sala capitular o de reunions– es distribuïen al voltant del claustre. La planta inferior es va acabar de construir devers el 1670, i la superior, devers el 1697. Segueix la tipologia claustral barroca dels franciscans: és de planta quadrada amb doble galeria superposada d'arcs de mig punt. La galeria inferior està coberta amb volta de mirall, mentre que la coberta superior és de bigues.

El recinte conventual va esser ocupat per l'orde franciscà fins a la Desamortització de Mendizábal, que va tenir lloc el 10 de març de 1836. A partir d'aquest moment i fins al 1998, any que la Guàrdia Civil va abandonar definitivament el claustre i les dependències annexes, el conjunt va ser quarter de la Guàrdia Civil, jutjat de pau i escorxador municipal. Per això el 1999 es va concebre el projecte de rehabilitació i recuperació de l'edifici, declarat bé d'interès cultural el 23 d'agost del 2002. Les obres de restauració varen començar el 28 d'abril de 2006, dia que es va celebrar l'acte simbòlic de la col·locació de la primera pedra. La inauguració del claustre va tenir lloc el 27 de juny de 2007.

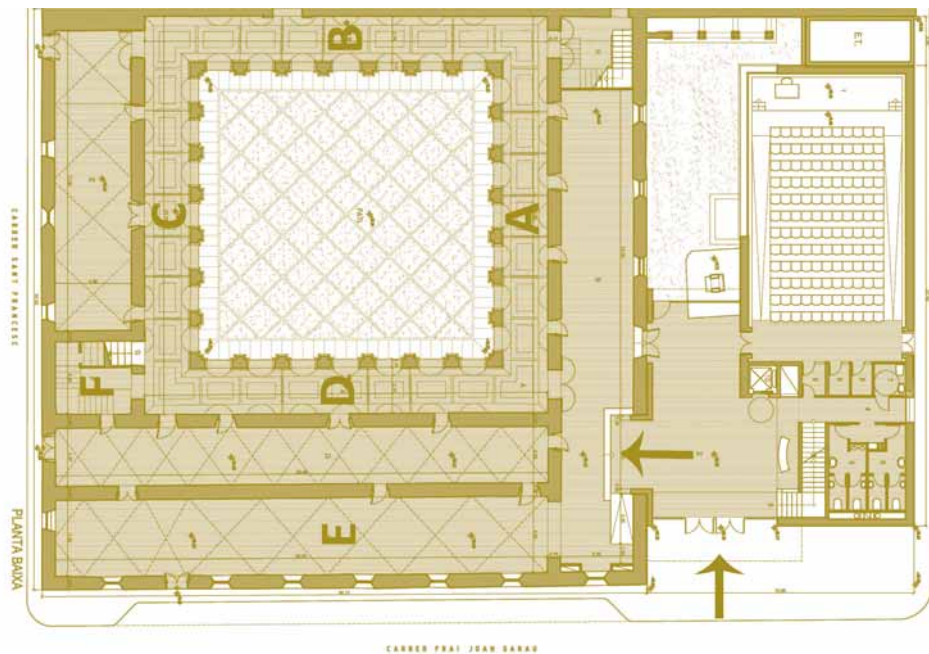

Les Pintures Murals

Les pintures del corredor de la planta baixa són totes monocromes i estan fetes amb la tècnica de la grisalla (degradació de colors grisos). Es tracta d'un cicle unitari format per sants i beats franciscans perfectament identificats mitjançant una cartella distintiva en forma de banda. Aquestes pintures

són de finals del segle XVII o principis del XVIII, és a dir, de poc temps després de la finalització del claustre el 1697.

El claustre de Sant Bonaventura és l'únic d'Espanya i dels pocs d'Europa on es troben aquest tipus de pintures en bon estat de conservació.

El conjunt de pintures s'inicia **(A)** amb la imatge de sant Pere d'Alcàntara, santa Francesca Romana, el beat Salvador d'Horta, santa Margarida de Cortona i sant Lluís de França –rei de França.

El cicle continua al corredor **(B)**, on es conserva el beat Ramon Llull, beat mallorquí molt relacionat amb l'orde dels franciscans; santa Brígida, patrona de Suècia; sant Roc; santa Coleta, i sant Domènec de Guzman.

El corredor **(C)** s'inicia amb la imatge irrecuperable de sant Francesc d'Asís,

fundador de l'orde, i continua amb les imatges de santa Clara d'Asís, sant Bonaventura –titular del convent i general de l'orde–, santa Isabel de Portugal –reina de Portugal–, sant Antoni de Pàdua, santa Isabel d'Hongria i sant Bernardí de Siena.

Per acabar, en el corredor **(D)** tan sols es conserven tres pintures: una de santa Clara, una altra de sant Lluís de Tolosa i una tercera de santa Joana de la Creu.

En el refectori **(E)** també s'han trobat restes de pintures murals, en aquest cas policromes. Aquestes pintures estan localitzades a les voltes i a les arcades laterals de la paret. S'hi reconeix un sant Bonaventura, molt deteriorat.

Les pintures que decoren l'escala d'accés a la planta superior **(F)** també representen motius decoratius i diverses escenes relacionades amb l'orde franciscà. Són pintures policromes, probablement de finals del segle XVIII.

Davall l'escala hi ha una escena relativa a la vida de sant Francesc.

S'han conservat les pintures de la llinda i dels brancals de la finestra que comunica amb l'exterior: un Déu Pare amb els braços estesos a la llinda i querubins als brancals, combinats amb motius vegetals.

Al replà del pis superior s'han localitzat quatre escenes franciscanes de signe marià: la coronació de sant Antoni de Pàdua davant la presència de la Immaculada Concepció, la Mare de Déu entregant el Bon Jesús a sant Francesc, la visió celestial de sant Francesc i fragments d'una escena les llacunes de la qual no en permeten la identificació.

A la planta superior han aparegut alguns dels números de les presumiblement 15 cel·les del convent.

Les Teules Pintades

La presència de teules pintades a les volades és típica de les cases rurals mallorquines. Els seus antecedents són medievals i la peça més antiga data del segle XII.

La volada decorada és un símbol de caràcter protector de les teulades i dels habitants, i en aquest cas la del claustre estava decorada amb les teules pintades, la inscripció de les quals és possible que representàs un text bíblic, poètic o fins i tot profà, relacionat amb el convent. Un cop recuperades totes les teules decorades, aquest text serviria de base per poder llegir-lo sencer.

